

[திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி]

[22nd January 1965]

இன்னும் சென்னையில் உள்ள அம்பீஸ் கபே என்பது மிகப் பெரிய ஹோட்டல். அங்கே போடப்படுகிற அரிசியைப் பார்த்தால் மிகவும் வருத்தம் உண்டாகும். இப்படிப்பட்ட மட்ட அரிசியினால் மக்களுக்கு நோய் தான் வரும். கிராமங்களில் உயர்ந்த ரக அரிசி கிடைக்கிறது. ஆனால் வருவதற்குத் தான் பல தடைகள். ஒரு ஜில்லாவிலேயே கூட ஐந்தாறு செக் போஸ்டிகள் . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now rise for lunch and meet again at 3 p.m. to-day.

The House then rose.

(After lunch)—3 p.m.

(Mr. Speaker in the Chair.)

1-56
p. m.

VII.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(1) THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION (CONTINUANCE) BILL, 1965.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 and move that the Bill be taken into consideration.

In moving the motion, I wish to explain briefly the object of the Bill.

The Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) was enacted with a view to protect the interests of the cultivating tenants temporarily, until comprehensive tenancy reforms were undertaken in this State. The Government considered that comprehensive tenancy reforms should be undertaken only after all the intermediary tenures prevalent in this State were abolished and legislation for the imposition of the land ceilings was enacted and implemented. Accordingly, the life of Madras Act XXV of 1955 was being extended from time to time by means of amending Acts. By the latest amending Act, its life has been extended upto 26th September 1965.

The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 was the first enactment of this State passed with a view to abolish intermediary tenures. It abolished the intermediary tenures prevalent in zamindari estates, under-tenure estates and whole inam villages which were estates even before the passing of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936. The Madras Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, the Madras Minor Inam (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963, and the Madras Leaseholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 which are to be implemented shortly, will abolish the intermediary tenures prevalent in whole inam villages which became estates as a result of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936, part inam villages,

22nd January 1965] [Sri V. Ramaiah]

Pudukottai inams, minor inams and leaseholds. Four Acts have also been passed recently for the abolition of certain intermediary tenure prevalent in the transferred territory of Kanyakumari district and Shencottah taluk and for the introduction of ryotwari settlement therein. With the implementation of these Acts, all the intermediary tenures in this State, except a few, will be abolished. The Government are taking action to undertake action to undertake legislation to ablish the remaining intermediary tenures also, as for example, the tenure of the Sripadam lands in the transferred territory and the Jenmi system prevalent in the Gudalur taluk of the Nilgiris district. Legislation for the imposition of land ceiling has been enacted and the Act is being implemented. The implementation is expected to be completed in two years.

The time has therefore come for taking up the question of undertaking comprehensive tenancy reforms in this State and the Government are taking action in this regard. The Government consider that it is now not necessary to keep the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955, as a temporary Act, by extending its life from time to time. This Bill accordingly seeks to make the Act a permanent one. The Act will, however, stand repealed when the comprehensive tenancy reforms legislation is enacted.

Sir, I request the House to accept the motion.

MR. SPEAKER: Motion moved—

'That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance), Bill, 1965, be taken into consideration'.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தைக் குறித்துக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இன்னும் விரிவான பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு ஒரு சட்டம் இயற்றப் போவதாகவும், அந்தச் சட்டம் இயற்றுகிற வரையிலே இப்போது இருக்கக் கூடிய பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். இந்த வாக்குறுதியை அவர்கள் கொடுத்து ஆறு வருஷத்திற்கு மேல் ஆகிறது என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டு பத்து வருஷம் ஆகிறது. இந்தப் பத்து வருஷ காலமாக மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து, ஒரே பிரிவுத் திருத்தம் கொண்டு வந்து அதனுடைய ஆயுட்காலத்தை மட்டும் நீடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இது நிரந்தரமான புத்தகத்தில் இருந்தாலும் கூட இந்தச் சட்டம் அமல் நடத்தக்கூடிய அனுபவத்தைக் கொஞ்சம் பரிசீலிக்க வேண்டும். நம்முடைய நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். 1948-ல் இயற்றப்பட்ட ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு ஆரம்பம். சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் இருந்த லட்சியங்களில் ஒன்று நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்து உழைப்பவனுக்கு நிலம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகும். இப்போது நேற்று அல்ல; காங்கிரஸ்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1965]

கராச்சி தீர்மானத்தில் இருக்கக்கூடிய வாசகம். 1937-ல் முதல் முதலாக இந்த ராஜ்யத்தில் அமைந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபையில் அப்போது ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்த பிரகாரம் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அந்தக் கமிட்டியின் விரிந்த பரிசீலனைக்குப் பிறகு 1948-ம் ஆண்டு சட்டம் இயற்றப் பட்டு ஒரு பகுதிக்குத் தான் அந்தச் சீர்திருத்தம் அமல்படுத்தப் பட்டது. 1948 ம் ஆண்டு சட்டத்தை அமல் நடத்துவதன் விளைவுகள் தீர்தபாடில்லை. விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் நிலத் தைக் கொடுத்து சீர்திருத்தத்தைச் செய்து விட்டதாக நினைக்க முடியாது. உழபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாவதற்குப் பதிலாக சட்டம் இயற்றுவதிலே இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகளைப் பயன் படுத்திக் கொண்டு பல ஜமீன்தாரிகள் அவர்களுக்கே ரயத்துவாரி பட்டாவாக ஆக்கிக் கொண்ட சரித்திரமும், பொதுவான நிலத் தைச் சொந்த நிலமாக ஆக்கிக் கொண்டதையும் மறந்து விட் முடியாது. அதற்குச் சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டு மென்றாலும், யுத்தம் நீடித்த காரணத்தால் தடைப் பட்டிருக் கலாம். சுதந்திரம் அடைந்த பிறகாவது வேகமாகச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு இருந்தது. 1952 ல் தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் வந்தது. 1955-ல் தாற்காலிகமாக இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்கு என்றாலும் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டிய சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். திட்டக் கமிஷன் வலியுறுத்திக் கூறுகிற திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் வெற்றி அடைய வேண்டு மென்று சொன்னால், விவசாயிகளின் வாழ்கைத் தாம் உயர வேண்டு மென்பது நோக்கமாக இருந்தால் எந்த ஸ்பந்திலும் நில உரிமை வேறு ஒருவருக்கு இருக்கக் கூடாது; அவர்கள் அகற்றப்பட்டு, அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுத்து உழக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நிலம் அளிக்க வேண்டுமென்ற கொள்கை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கொள்கையாக இருந்தும் அமல் நடத்தப்பட்ட முறை என்ன? இந்தச் சட்டத்தில் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று பத்து வருஷ காலமாக நடவடிக்கை எடுக்காது ஒத்திப் போட்டுக் கொண்டிருப்பது சரியானது அல்ல.

இந்தத் திருத்தத்தால் ஒரு பெரிய நன்மையும் ஏற்பட்டு விடப் போவதில்லை. இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும் முறை பற்றிப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று நான் பல முறை வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை வைத்துக் கொண்டு, அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சட்டபூர்வ மாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றிய விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? நீதிமன்றங்களின் தன்மை இன்று எப்படியிருக் கிறது? சட்டசபையின் கௌரவத்திற்கும் நீதிமன்றங்களின் கௌரவத்திற்கும் இன்று பகிரங்கமாகப் போட்டி வந்துவிட்டது. நீதிமன்றங்களின் கடமை, சட்டம் இயற்றுவதன் நோக்கம் என்ன, சட்டசபையின் நோக்கம் என்ன, அரசியல் சட்டத்தின் 5-வது பிரிவில் கொடுக்கப்பட்ட குறிக்கோள் என்ன, இவை நினைவேறு கிறதா, சட்டம் இயற்றுகிறவர்களின் நோக்கம் நிறைவேறுகிறதா என்று பார்ப்பதற்குப் பதிலாகச் சட்டத்தில் என்ன குறைபாடு இருக்கிறது, சட்டத்தை நீக்க என்ன செய்யலாம் என்று பார்த்து

[22nd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

பல தீர்ப்புகள் ஏற்படுகின்றது. இன் றுபெரும்பாலான விவசாயிகள் ரெவின்யூக் கோர்ட்டிலிருந்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரை போய் அலைந்து நிலமே வேண்டாம், கேஸை விட்டு விட்டால் போதும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று கிராமப் புறங்களில் நிலச்சுவாந்தாரர்களும் நிம்மதி கிடையாது, விவசாயிகளுக்கும் நிம்மதி கிடையாது. இப்படி அரைகுறையாகச் சட்டம் இயற்றி பத்து ஆண்டுகள் வைத்துக் கொண்டிருந்தது போதாது என்று இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? சட்டத்தை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அதில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்க வேண்டும். ஹைக்கோர்ட்டில் பைலாகியுள்ள கேஸ்களை எடுத்துப் பார்க்கட்டும். கல்டிவேஷன் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட் ஆரூவது பிரிவில் சிவில் கோர்ட்டில் தாவா இருந்தால் குத்தகை விவசாயியாக இருந்தால் ரெவின்யூக் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பிவிட வேண்டுமென்று இருந்தபோதிலும் கூட இதுவரை அந்தச் சட்டப்படி செய்ததுண்டா? அதற்குப் பதில் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ தொந்தரவுகளைக் கொடுக்கிறார்கள். பல உதாரணங்கள் சொல்ல முடியும். ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டுக்கு போய் எவ்விதக் காலக் கேஸ் போட்டால் இவ்வளவு தொகை கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கண்டோன் செய்ய அதிகாரம் இல்லை. வாய்தா தவறி விட்டால், குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் கட்ட தவறி விட்டால் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றும் பாதகாக்கும் அதிகாரம் ஆர்.டி.ஓ.க்குக் கிடையாது. அங்கு பணம் கட்டி வைத்து விட்டு சில பிரச்சுதாரர்கள் முன்சீப் கோர்ட்டுக்குச் சென்று பாக்கித் தொகைக்காக சிவில் சூட் போடுகிறார்கள். ரெவின்யூக் கோர்ட்டில் கட்டியிருக்கிறேன் என்றால் அந்த உத்தரவுகளைச் சாட்சியங்களாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்ற சிவில் கோர்ட்டு சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே இரண்டு இடத்திலும் பணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ரெவின்யூ கோர்ட்டு ஆர்.டி.ஓ. ஆகவும், ரென்ட் கோர்ட்டு தாசில்தாராகவும் இருக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டபோது இங்கு கூறியிருக்கிறோம். முன்சீப் கோர்ட்டு அல்லது ஜில்லாக் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் இருந்தால் சட்டத்திலுள்ள வார்த்தைக்கு வார்த்தை அர்த்தம் சொல்லக் கூடியவர்களாக இருப்பார்களே தவிர ரெவின்யூ அதிகாரியாக இருந்தால் சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன, சட்டம் இயற்றுகிறவர்களின் நோக்கம் என்ன என்று பார்த்து அதை நிறைவேற்றும் முறையில் நிர்வாக அதிகாரத்தை பயன் படுத்தி சட்டத்தை நன்கு அமுல் நடத்த முடியும். இந்த வாக்குறுதியை அப்போதிருந்த சட்ட அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே தம் பிரச்சங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை நம்பி இந்த அமைப்பை ஏற்றுக் கொண்டோம். இது பத்து ஆண்டுகளாக இருந்தும் என்ன பயன்? ஆர்.டி.ஓ.விடம் பணம் கட்டி விட்டு சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார் பிரச்சுதார். பணம் கட்டவில்லை காலி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற அனுமதி வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள். இதற்காகவா சட்டம் இயற்றப்பட்டது? இதனால் ஏற்பட்ட நன்மையை விடத் தீமைதான்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1965]

அதிகம் என்று நினைக்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளியாக இருந்தால் தினசரி இரண்டு ரூபாய் கூலியாவது கிடைக்கும். இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவுதான் அதிகமாயிருக்கிறது. அமைதியான முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்குப் பதிலாக அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும் நிலைதான் இருக்கிறது. நிலச் சொந்தக்காரர்களின் எண்ணம், எப்படிக் குத்தகை விவசாயியை வெளியேற்றலாம் என்பது, விவசாயிக்கோ எப்படி நிலத்தினைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது என்பது, பலம் வாய்ந்த அரசியல் கட்சிகள் குறுக்கிட்டு ஒரு இயக்கம் நடத்தினால் தவிர போலீசின் அனுதாபம் பணக்காரர்களிடமும் நிலச் சொந்தக்காரர்களிடமும் தான் இருக்கிறது. பாதுகாப்புச் சட்டம் இருக்கிறது, கோர்ட்டுக்குப் போகட்டும் என்று சொன்னால் கேட்பதில்லை. போலீஸ் பந்தோபஸ்துடன் விவசாயிகளை வெளியேற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே ஒரு கமிட்டியாவது போட்டுப் பரிசீலனை செய்து அஸெஸ் செய்யுங்கள் என்று சொன்னேன். டென்னிஸ் ஆக்டினால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது, நம் நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்று பரிசீலனை செய்து சட்டங்களைத் திருத்த வேண்டுமா அல்லது வேறு ஏதாவது சட்டங்கள் இயற்றவேண்டுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று சொன்னது வீணாகப் போய் விட்டது. இன்டர் மீடியரி டென்யூரை அபாலிஷ் செய்ய வேண்டும், அதற்காகச் சட்டம் இயற்றி விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு மைனர் இனாம்ஸ், இரு வாரம், லீஸ் ஹோல்ட் வில்லேஜஸ் இவற்றை ஒழித்து விட்டு உழக் கூடிய விவசாயிகளுக்குப் பட்டா போட்டுக் கொடுக்க முடியும் என்று செய்யப் பட்டது. ராஜ்யம் பூராவும் ஒரேமாதிரி முறை நில சம்பந்தமாக இருக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் இதோடு பூர்த்தியாகி விடும் என்று சொன்னார்கள். நிலகிரி ஜில்லாவிலும், திருவிதாங்கூர்—கொச்சி பகுதியிலிருந்து வந்து இணைந்த பகுதிகள் தவிர மற்ற இடங்களிலும் அநேகமாக நில முறை ஒரேமாதிரியாக இருக்கும், இச்சட்டம் வந்தால் என்று இருந்தது எல்லாமே ரயத்துவாரியாக இருக்கும் என்று ஒப்புக் கொள்ளலாம். இச்சட்டத்தை அமுல் நடத்தத் தொடங்கி ஒரு வருடத்திற்கு மேலாகியும் இன்னும் விதிகள் பிறப்பிக்கப்படவில்லை யென்றால் விவசாயிகள் என்ன நினைப்பார்கள்? இனாம் எஸ்டேட்ஸ் வைத்திருப்பவர்கள் ரெவின்யூ போர்ட் அதிகாரிகள், ரெவின்யூ அதிகாரிகளை மிரட்டி விதிகள் பிறப்பிக்கப் படாமல் தடுத்து வைத்திருக்கிறார்களா என்றுதான் அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. விதிகள் பிறப்பிக்க ஒரு ஆண்டு வேண்டுமா? சபார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி கூட ஒரு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. சட்டங்கள் இயற்றுகிற அதே சமயத்தில் விதிகளும் தயாராகயிருக்க வேண்டும். சட்டம் அமுலுக்கு வரும்போது விதிகள் அமுலுக்கு வரவேண்டும் என்று, 1958-ல் ஸ்பார்ட்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டி சிபார்சு செய்

22nd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

திருக்கிறது. ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு மட்டும் ஸ்பார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கம்ட்டி சிபார்சு பொருந்தாதா? சிறிதாவது மர்யாதை கொடுத்திருந்தால் சட்டம் இயற்றுவதற்கு முன் விதிகளைத் தயாராக வைத்திருக்க வேண்டாமா—இந்த மூன்று சட்டங்களும் வந்து ஆண்டு ஒன்று ஆகியும் விதிகள் ஏன் தயாராக வில்லை? இந்தச் சட்டங்கள் ஒரு வருடத்திற்கு மேலாக செலக்ட் கமிட்டி முன் இருந்தது. திடீரென்று இயற்றப்பட்டவை அல்ல. சட்டம் இயற்றப் போவதாகப் பத்து ஆண்டுகளாகச் சொல்லி, பின்னர் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு அது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு அங்கு ஒரு ஆண்டு காலம் பரிசீலனையில் இருந்து பிறகு சட்டமாக்கப்பட்டு, அதற்கு ஜனாதிபதியின் சம்மதம் பெற்று சட்டம் அமுலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒரு வருடம் ஆகியும் விதிகள் இல்லாத காரணத்தினால் அவற்றை அமுல் நடத்த முடிவதில்லை. ரெவின்யூ போர்ட் என்ன அளவளவு மட்டமா? என்னென்ன விதிகள் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சிந்திக்கவில்லையா? இதைப்பற்றிச் சிந்திக்காமலா சட்டம் இயற்றி னார்கள்? சிந்தித்துத்தான் இருக்க வேண்டும். சட்டம் வருகிறது என்று முன் எச்சரிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. சட்டமாக்கப்பட்ட பிறகும் ஒரு வருடமாகி விட்டது. இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு பலாத்காரத்தையும், செல்வாக்கையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றவும், அங்குள்ள மரங்கள் கட்டடங்ககள் போன்றவற்றை அவர்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் அபாயம் திருச்சி, இராமநாதபுரம், சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களில் பல இடங்களில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி பல முறை தான் சொல்லியிருக்கிறேன். பட்டுக்கோட்டை போன்ற இடங்களிலும் இதே நிலைமை இருக்கிறது என்று கனம் சுப்பையா அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ராஜ்யம் பூராவிலும் இந்த நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ விவசாயிகள் ஒற்றுமையாக இருந்தால் தான் இந்தச் சட்டத்தை நல்லமுறையில் அமுலுக்கு கொண்டு வர முடியும். அப்படியிருக்கின்ற இடங்களில் இந்தச் சட்டத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு ஏதாவது கேட்டால் போலீஸ் காரர்கள் 145-வது செக்ஷனைப் போட்டோ அல்லது 107-வது செக்ஷன் படி நன்னடத்தை கேஸோ போட்டுவிடுகிறார்கள், இது அதிகமாகப் புதுக்கோட்டை டிவிஷனில் தான் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய தொகுதியில்தான் இந்த நிலைமை அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. (குறுக்கீடு) ஆம், அமைச்சர் அவர்களின் இடம் புதுக்கோட்டை தான்; அவர்களுடைய தொகுதி திருமயம். இந்த நிலையில், இருக்கின்ற சூழ்நிலையை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், என்ன நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது? நாங்கள் சட்டம் இயற்றுவது போல் இயற்றுகிறோம், நீங்கள் உங்களுக்கு வேண்டியவாறு நடந்து கொள்ளுங்கள் என்று இனம்தார்களையும் நிலச் செந்தக்காரர்களையும் பார்த்து 'அரசாங்கம் சொல்வது போல் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை எதற்காக இருக்க வேண்டும்? இனம்தார்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [22nd January 1965]

நஷ்டஈடு அவ்வளவு குறைவாக ஒன்றும் இல்லை. இருக்கின்ற காலத்தில் தக்கபடி நடவடிக்கை எடுத்து விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கின்ற நிலங்களையும் சொந்தமாக்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று நிலச்சுவான்தார்களுக்குச் சொல்வது போல் இருக்கிறது, இந்தச் சட்டத்தின் நிலைமையைப் பார்க்கும்போது என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

முக்கியமாக, விவசாயிகளுக்கு இச்சட்டத்தினால் என்னென்ன நன்மைகள் கிடைக்கவில்லை, அதற்கு மாறாக என்னென்ன கஷ்டங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் அடிக்கடி இதே சபையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு இழைக்கப்படும் பாதகத்தை அங்கங்கே இருக்கின்ற ரகசிய போலீசார் ஏன் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர தவறுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இம் மாதிரி நிலைமை இருந்து கொண்டிருப்பதினால் நான் நாட்டில் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படுகிறது, விவசாய உற்பத்தி குறைகிறது, விவசாயத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற வேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, கோர்ட்டுகளில் விவசாயிகளின் மீது வழக்குகளைப் போட்டு, கோர்ட்டுகளிலே காலை முதல் சாயங்காலம் வரையிலும் காத்து நின்று அதிலும் விவசாயிகளுடைய கேஸ் என்றால் முதலாவதாக எடுத்து விடுகிறார்களா என்ன, அப்படியொன்றுமில்லை, கேஸ் மாற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதைக் கூட சாயங்காலம் ஐந்து மணிக்குத் தான் சொல்லுகிறார்கள். கோர்ட்டு, போலீஸ், இது போன்ற சட்டங்கள் இவைகள் எல்லாம் சேர்ந்த தான் உற்பத்தியை நாசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலும் இது போன்ற ஓட்டைகளுள்ள சட்டங்கள் எல்லாம் சர்க்காரால் கொண்டு வரும்போது கோர்ட்டில் வரும் போது சிதறுண்டு போகின்றன. ஆகவே சர்க்கார் நினைக்கின்ற நோக்கம் நிறைவேறாமல் போய்விடும் என்றுதான் நான் சந்தேகப்படுகிறேன். அதோடு முக்கியமாக சட்டத்தை இயற்றி விட்டு சும்மா இருந்து விட்டால் மட்டும் அரசாங்கத்தினுடைய பொறுப்பு தீர்ந்துவிடாது. இப்படிச் சட்டத்தை மட்டும் ஏதோ இயற்றிவிட்டால் விவசாயிகளிடமும் அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் இராது, அதே நேரத்தில் நிலச்சுவான்தார்களும் அரசாங்கத்தினிடத்தில் பக்திவிசுவாசத்தோடு நடந்து கொள்வதில்லை, சர்க்கார் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லும் போது இப்போர்ப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்கள் தான் சர்க்காருக்கு நெல் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதற்கு முன் வருகிறார்கள். அப்படியானால் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இயற்றி என்ன பிரயோசனத்தைக் கண்டீர்கள்? ஒரு பக்கத்தில் விவசாயிகளுடைய ஆதரவையும் தேடவில்லை, இன்னொரு பக்கத்தில் நிலச்சுவான்தார்களுடைய ஆதரவையும் தேடவில்லை, அதே நேரத்தில் சுதந்திரக் கட்சி இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதே தப்பு என்று வெளியில் சொல்லக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கும் நன்மை செய்வது போல் சொல்லிவிட்டு, நிலச்சுவான்தார்கள் பக்கத்திலும் ஆதரவாக இருந்தால் எப்படிச் சட்டத்தை

22nd January 1965] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

அமல் நடத்த முடியும்? ஏன் இரண்டு குதிரை மேல் சவாரி பண்ணப் பார்க்கிறீர்கள்? இதை வெறும் அரசியல் லாப நோக்கத்தோடு பார்க்கக் கூடாது, சட்டத்தை இயற்றுவதால் மட்டும் நம்முடைய கோரிக்கைகள் நிறைவேறி விடாது. அதே நேரத்தில் பலவினங்கள் அதிகமாக ஏற்படுகின்றன. இம்மாதிரி யான பலவினங்களை வைத்துக்கொண்டு நீதிமன்றங்களில் சரியான படி பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் என்ன ஏற்படுகிறது? அரசாங்கத்தின் கொள்கையையும் யாரும் மதிப்பதில்லை, அரசாங்கத்தின் கொள்கைக்கு யாரும் மரியாதையும் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பதைச் சட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான் இவைகளை எல்லாம் நான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

நான் முக்கியமாக அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்வது, இந்தச் சட்டத்தை நீடித்து நீடித்து ஆறு வருடங்கள் ஆகி விட்டது. ஆகவே இன்னும் ஆறு மாதங்களுக்குள்ளாவது ஒரு விரிவான சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு இனம் சட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் விதிகளை எப்போது கொண்டுவரப் போகிறீர்கள்? இதற்கு ஏதாவது காலதாமதம் ஆகுமானால், அது வரையிலும் கலெக்டர் அவர்களுக்குத் தக்க உத்தரவு பிறப்பித்து, நிலவெளியேற்றம், இது சம்பந்தமான தகராறுகள் ஏற்பட்டால், இது போன்ற சட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இனம் தார்களுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் கவனப்படுத்த வேண்டும் என்று தெரிவிக்கவேண்டும். இது மட்டுமல்ல, மாவட்டத்திலுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் இதைப்பற்றிய தகவல் தெரிந்திருக்க வேண்டும். பல அதிகாரிகளுக்கும் இவ்வாறு சட்டமிருப்பதாகவே தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். உதாரணமாக சேலத்தில் உள்ள டி.எஸ்.பி. அவர்களோடு ஒரு ஜாகீரிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றம் செய்த போது நான் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். இவ்விதம் ஒரு சட்டம் இருக்கிறதே தெரியுமா என்று கேட்டேன், அது எப்போது ஸார் இயற்றினார்கள் என்று என்னிடமே அவர்கள் கேட்டார்கள். அதன் பின்னால் சட்டத்தை அந்த இடத்திலேயே காட்டினேன். அதைப் பார்த்துவிட்டு சொல்லுகிறார், 'என்ன ஸார், இது பெரிய டிராஸ்டிக்-காக இருக்கிறதே' என்று. யார் இவரிடம் காமென்ட் கேட்டது? ஜாகீர்தாரிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக் கூடாது என்று சொல்வதற்காகத்தான் சட்டத்தை எடுத்துக் காட்டினேனே தவிர காமென்ட் செய்வதற்கல்ல. இந்த நிலைமையில் சட்டத்தை மட்டும் இயற்றி வைத்துக்கொண்டு அதை சரியாக அமல் நடத்தாமல் இருந்தால் எப்படி நிலச்சீர்திருத்தம் ஏற்படப் போகிறது? இதே நிலைமை இருந்து கொண்டிருந்தால் 10 அல்லது 15 ஆண்டுகளானாலும் நமது நோக்கம் நிறைவேறுது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்வது, அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு உறுதிமொழிகள் தரவேண்டும், ஒன்று விரிவான சட்டத்தை எப்போது கொண்டு வரப்போகிறீர்

[திரு. மீ. கலியாண சுந்தரம்] [22nd January 1965]

கள்? இன்னொன்று இனும் சட்டங்களுக்கான விதிகளை எப்போது இயற்றப் போகிறீர்கள்? இதில் உங்களுடைய நிர்வாக அதிகாரத்தை எல்லாம் உபயோகித்து அமல் செய்வதில் வெற்றிபெற வேண்டும், நல்ல காரியங்களுக்கு உங்கள் நிர்வாக அதிகாரங்கள் பயன்பட்டால் நல்லது, எவ்வளவோ தவறான காரியங்களுக்கெல்லாம் உங்கள் நிர்வாக அதிகாரங்கள் பயன்படுகின்றன, அவ்வாறில்லாமல் இச்சட்டத்தைப் பற்றி அங்கங்கே உள்ள கலெக்டர்கள், அவர்களின் கீழேயுள்ள அதிகாரிகள், போலீஸ் அதிகாரிகள் இவர்களுக்கெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கு எதிராக நிலச்சுவான்தார்கள் அல்லது இனம்தார்கள் இவர்கள் தலையிட்டு தகராறுகளை ஏற்படுத்தும்போது சமரசப்படுத்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும், வேண்டுமென்றால் இதற்காக ஒரு சமரச அதிகாரியைக்கூடப் போடலாம். அரசாங்கம் இன்னின்ன இனம் கிராமங்கள் என்று நோட்டிஃபை செய்திருக்கிறது, யார், யார் குடியானவன் என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் வைத்துச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமல் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கூறிச் கொண்டு, இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதை நிரந்தரமாக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப்பற்றி சொல்லும்போது இதற்கான மெயின் ஆக்டிவான ஒரு சில கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எவ்வளவுக்காகக் கேஸ் போடலாம். இது தவிர விவசாயிகளுக்கும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டால் அப்போதும் கேஸ் போடலாம். அதில் இரண்டு விதமாகக் கேஸ் போடலாம். அதாவது குத்தகை பாக்கிக்காக, கேஸ் போடலாம், அதோடு தொடர்ந்து ஃபேர் ரென்ட் பிக்ஸேஷன்' னுக்காகவும் கேஸ் போடலாம். இரண்டு விதமான கேஸ்களை விசாரிப்பதற்கும் தனித்தனியாக அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஒன்றை ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் விசாரிப்பார்கள், இன்னொன்றை தாசில்தார் அவர்கள் விசாரிப்பார்கள். இந்த இரண்டு வழக்குகளும் ஒரு பார்டியின் மீதே இருக்கலாம். ஒரே பார்டியாக இருக்கும்போது தனித்தனியாக இரண்டு பேர்களிடத்திலும் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இப்படி இரண்டு தனித்தனி அதிகாரிகள் இருப்பதை ஒரே அதிகாரியிடத்தில் விசாரிக்க வேண்டிய பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது இரண்டு அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இதற்கான அதிகாரத்தை ஒரே ஆபீஸரிடத்தில் மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்திலே ரிவிஷனுக்குப் ரொவிஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டிலிருந்து தீர்ப்பு ஆன பிறகு ஹைகோர்ட்டுக்கு நேரடியாக ரிவிஷன் என்று

22nd January 1965] [திரு. வை. சங்கரன்]

இருக்கிறது. சாதாரணமாகக் கீழே கிராமங்களில் அல்லது நகரங்களில் இருக்கிற விவசாயிகள் நேரடியாக ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்பதை விட டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் அல்லது ரிவிஷன் என்று இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். உடனடியாக ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகாமல் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட் என்று இருந்தால் பணச் செலவு அதிகமாக ஆவதை ஓரளவு தடுக்க முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் பல கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு சில இடங்களில் அம்மாதிரி கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் ஒரு பக்கத்தை மட்டும் சொல்லிவிட்டார். அது அவ்வளவு நியாயம் ஆகாது. இதிலே இன்னொரு பக்கமும் இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்ற கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது இன்னொரு பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: அதைக் கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துச் சொல்லட்டுமே) அதற்குத் தான் சொல்லுகிறேன். நான் அதை எடுத்துச் சொல்லும்போது அவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்குகிறேன் என்று சொல்லக் கூடாது. பொதுவாக இந்தச் சட்டமே விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம். குத்தகை பாக்கி என்று சொல்லி கோர்ட்டில் கேஸ் போட்ட பிறகு, பாக்கி தான் என்று லைபண்டி கொடுத்த பிறகு, ஆர்.டி.ஓ. பார்த்து மேற்கொண்டு டைம் கொடுக்கலாம். கடைசியில் முடிவை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் எளிக்கஷன் என்பது வரம்பு துர்ப்பலாம். ஆயிரத்தில் ஒரு கேஸில் எளிக்கஷன் இருக்கலாம். இந்தச் சட்டத்தினால் பூர்ணமாக விவசாயிகளுக்கு அனுசூலம் கிடைத்திருக்கிறது.

இன்னொன்று. ஒரு சில கேஸ்களில் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு ஹாரஸ்மென்ட் ஏற்படுகிறது. பொதுவாக அரியர்ஸ் இருக்கிறது என்று எளிக்கஷன் பெட்டிஷன் போட்டால் விசாரித்து இரண்டு மாதங்களுக்குள் கட்டலாம் என்று சொன்ன பிறகு அதைக் கோர்ட்டிலே டெப்பாஸிட் செய்யலாம். டெப்பாஸிட் பண்ணும்போது கைண்டில் (kind) பண்ண வேண்டியதில்லை. பணமாகக் கட்ட வேண்டும். ஓரளவு நிலச்சுவான்தாரை விண்டிக்டிவ்வாக ஹாரஸ் செய்யவேண்டுமென்றால் இதே மாதிரிக் குத்தகை கட்டுவதில்லை. கோர்ட்டுக்கு அவர்களைப் போக வைத்து, 2 அல்லது 4 மாதங்கள் ஆன பிறகு பணமாகக் கட்டுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு தடவை அல்லது இரண்டு தடவை இம்மாதிரி இருந்தால் பரவாயில்லை. ஒவ்வொரு ஹார்வெஸ்டிலும், நிலச்சுவான்தாரை கோர்ட்டுக்கு இழுத்து, கோர்ட் தீர்மானம் செய்யவேண்டியது, 2-3 மாதம் டைம் வாங்க வேண்டியது, அதற்கு அப்புறம் கட்டுவது என்ற முறையில், ஹாரஸ் பண்ணுகிற முறையில் நிலைமை ஏற்பட்டால் இதிலே இரண்டு வித நோக்கம் இருக்கிறது. விவசாயி கட்டும்போது, ஒன்று மணி வால்யூ கட்டினால் போதும். மணி வால்யூ என்றால் நெல்லினுடைய வால்யூவைப் பார்க்கும்போது ஓரளவு அனுகூலம் விவசாயிக்கு ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு ப்ரொவிஷன் இருந்தால் தேவலை. பர்ப்பெச்சுவலாகச் செய்து கொண்டு

[திரு. வை. சங்கரன்] [22nd January 1965]

வந்தால், வில்லிபுத்தூர் டிபார்ட்மென்ட் இருந்தால்; பைண்டிங் கொடுத்து எவிக்ஷனுக்கு வழிவகை செய்வது நன்றாக இருக்கும். இந்த மாதிரி கஷ்டங்களைப் பற்றி முறையீடுகள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன.

கோர்ட்டிலிருந்து ஆர்.டி.ஓ.-வுக்கு மாற்றுவது இல்லை என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே கல்டிவேட்டிங் டெனென்ட்ஸ் ஆக்ட்டில் வந்தால் அனுப்புவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க முன்னே அநேக மசோதாக்கள் வந்தபோது நானும் கனம் அங்கத்தினர் அனந்த நாயகி போன்றவர்களும் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம், ஸ்மால் லாண்ட்ஹோஸ்டர்ஸுக்கு எக்ஸ்சேம்ப்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் சார்பாக மந்திரிகளும் சீக்கிரத்தில் சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு எக்ஸ்சேம்ப்ஷன் அளிப்பதாக உறுதி கூறிக்கொண்டு வந்தார்கள். லாண்ட் சிலிங் ஆக்ட் வந்த பிறகு அதிலே தனிச் சாப்டர் போடப்பட்டிருந்தது. மூன்று எக்கர்களுக்கும் சீழ் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு எக்ஸ்சேம்ப்ஷன் போடப்பட்டிருந்தது. செலக்ட் கமிட்டிக்குப் போய் அங்கே பாஸாகி வந்தபோதும் அது இருந்தது. அரசாங்கம் அப்படியே கோடு கிழித்து கடைசியிலே பாஸாகும்போது பர்ட்டிகுலர் சாப்டர் வாஸ் டிஸ்டெண்ட், கனம் அங்கத்தினர் கலியாண சுந்தரம் போன்றவர்கள் கூட இதற்கு ஆட்சேபிக்கவில்லை. சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு எக்ஸ்சேம்ப்ஷன் கொடுப்பது நியாயம் என்று அவர்களும் சொன்னார்கள் செலக்ட் கமிட்டியிலே. இது காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் செய்யும்போதாவது ஞாபகத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். விதவைகள் போன்றவர்கள், சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இது ஒன்றை வைத்து வாழ்க்கைக்கு வசதி செய்துகொள்ள வேண்டிய வர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இது ஒரு நல்ல பீஸ் ஆஃப் லெஜிஸ்லேஷன், இதில் எந்தவித கஷ்டமும் இருக்காது என்று தெரிவித்து எனது வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல அனுமதி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடிக்கடி இதன் ஆயுட்காலத்தை நீடித்துக் கொண்டிடல்லாமல், இதை நிரந்தரச் சட்டமாக ஆக்க முன் வந்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கது. காம்ப்ரெஹென்ஸிவ் டெனென்சி ரிஃபார்ம்ஸ் என்று நல்ல முறையில் செம்மைப் படுத்த சட்டம் கொண்டுவரும் எண்ணம் இருப்பதால், அடிக்கடி நீடிக்காமல் நிரந்தரமாக ஆக்கக் கூடிய சமயத்தில் ஒரு சில யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும் கஷ்டங்களை எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அரியர்ஸ் ஆஃப் ரெண்ட்டுக்கு விவசாயிகளை வெளியேற்றும்போது ஆர்.டி.ஓ. கோட்டுக்கும் ஃபேர் ரென்ட் ஃபிக்சேஷன்குத் தாசில்தார் கோர்ட்டுக்கும் கேஸ்களை

22nd January 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

எடுத்துச் செல்வது நல்லதல்ல என்று நினைக்கிறேன். நீதிபதி களுக்குக் கொடுத்தால் நீதிக் கண்ணோட்டத்தோடு குறைகளைத் தீர்க்கும் சக்தி அவர்களுக்கு இருக்கும். சட்டபூர்வமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நீதி மன்றங்களுக்கு விடுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் சங்கரன் அவர்கள் ரிவிஷனுக்கு ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது, ஹைக்கோர்ட்டு என்று இல்லாமல் இருந்தால் நல்லது என்று சொன்னார்கள். ஹைக்கோர்ட்டு வருவதே நல்லது. துரிதமாகக் காரியங்களைச் செய்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும். ஆனால் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இங்கே வந்து ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கிக் கொடுக்கும் முன் அங்கு இருக்கும் நிலச்சுவரந்தார்கள் பொஸெஷன் எடுத்து விடுகிறார்கள். அது தவறு. நாம் கொடுத்திருப்பது ஒரே ஒரு ரிவிஷன், அதற்குள்

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: எனக்கு ஒரு சின்ன சந்தேகம். கனம் அம்மையார் ஹைக்கோர்ட்டே இருக்க வேண்டும், ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வருவதே நல்லது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்குப் போவது கெடுதலா என்ன?

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: நான் வரவேற்பது இது. நாங்கள் ஹைக்கோர்ட்டிலே இருப்பதால் இங்கு வருவது நல்லது என்று நினைப்போம். அவர் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டில் இருப்பதால் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டு நல்லது என்று அவர் சொல்லுவார். ஏற்கனவே ஹைக்கோர்ட்டு என்று இருக்கிறபோது யாரும் பெரிய கஷ்டம் அனுபவித்ததாகச் சொல்லவில்லை. அப்படியே இருக்கட்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் ஒன்று மட்டும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு 'ரிவிஷன்' தான் கொடுத்திருக்கிறோம். 30 நாட்கள் தான் டைம் இருக்கிறது. 30 நாட்களுக்குள் இங்கே வந்து தாக்கல் செய்து, 'ஸ்டே ஆர்டர்' வாங்கினால் கூட, அங்கே அதற்குள் 'பொஸெஷன்' எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே, 'ரிவிஷன்' பவர் கொடுத்தால்கூட, பயன் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இம்மாதிரி பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. 30 நாட்களுக்குள் முதல் அப்பீலுக்குப் போவதற்குள்ளேயே கூட 'பொஸெஷன்' எடுத்தாகிவிடுகிறது. ஸ்டே ஆர்டர்' வாங்கிக்கொண்டு போனால் கூட அங்கே 'பொஸெஷன்' எடுத்துக் கொண்டாகிவிட்டது, என்ன செய்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. திரும்பவும் இங்கே ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ஓடிவர வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களையெல்லாம் நம்முடைய அதிகாரிகள் உணரவேண்டும். ரிவிஷன் தாக்கல் செய்வதற்கு நான் ஆவதற்குள்ளேயே 'பொஸெஷன்' எடுத்து விடுகிறார்கள். ரிவிஷன் தாக்கல் செய்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கும் காலம் வரை பொருத்திருந்து பார்த்து, பொஸெஷன் எடுக்கவேண்டுமே தவிர, அவசரமாக பொஸெஷன்

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [22nd January 1965]

எடுத்துவிட்டால், என்ன செய்வது? இதுபோன்று 'என்குரோச் மெண்டு கேஸ்களிலும்' தான் நடக்கிறது. கலெக்டர் ஆர்டர் பாஸ் செய்தவுடனேயே, இங்கே போட்டுக்கு வந்து ஸ்டே ஆர்டர் வாங்குவதற்குள், வீட்டை இடித்துவிடுகிறார்கள், இடிப்பதற்குக் கடப்பாரை போய்விடுகிறது. ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கியும் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் இதை பெல்லாம் புரிந்து கொண்டு செயல்படவேண்டும். ஏதாவது ஒரு சிறு தவறு ஏற்பட்டிருக்கலாம். செய்தது தவறு, சரியா என்று ஆராய்வதற்கு, அடுத்த கட்டத்தில் நிவாரணம் தேடுவதற்குள், அவசர அவசரமாக பொஸெஷன் எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால், அடுத்த கட்டத்திற்கு வந்தே பலன் இல்லை. ஆகவே, இதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக ரெவின்யூ இலாக்காவிலும், மற்ற இலாக்காக்களிலும் உள்ள அதிகாரிகள் இதைச் சற்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். எல்லா காரியங்களிலும் இப்படி உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பது கிடைபாது. யாராவது செல்வாக்கு உடையவர்களாக இருந்தால், உடனே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. செல்வாக்கு இல்லாத சாதாரண ஆளாக இருந்தால், அப்படி உடனே ஒன்றும் செயல்படுவது கிடையாது. செல்வாக்கு படைத்தவர்களாக இருந்தால், உடனே கடப்பாரை நகர்கிறது. இப்படி பாரபட்சம் காட்டப்பட்டால் மக்களுக்கு நிர்வாகத்தின் பேரில் நம்பிக்கை குறைவு ஏற்படும். இதுபற்றி காரசாரமாக கவனம் செலுத்தி, அதிகாரிகளின் தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டி அந்த அதிகாரிகள் இந்தத் தவறுகளை மீண்டும் திருப்பிச் செய்யாமல் இருப்பதற்குத் தக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும்.

திரு. சங்கரன் அவர்கள் சொல்லியதுபோல், சிறு நிலச்சுவான் தார்கள், ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் சாப்பாட்டுக்காக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ஒருவர் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு பட்டா வைத்துக்கொண்டு விட்டால், உடனே அவர் டாட்டாவாகவோ, பிரீலாவாகவோ ஆகிவிட்டமாட்டார். அப்படிப் பட்டவர்கள் முதலாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நினைப்பது முன்றிலும் தவறு. சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு தான் இன்னும் அதிகமாகத் தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அதுவும் பெண்கள், ஆண் துணை இல்லாத பெண்கள் சிறு அளவு வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்பாடு மிகவும் மோசம். அவர்களுக்குச் குத்தகைக்காரர்கள் ஒழுங்காக குத்தகை அளப்பதே கிடையாது. அவர்கள் எங்கே கோர்ட்டுக்குப் போகப் போகிறார்கள், அவர்களுக்கு எங்கே வக்கீலைத் தெரியப் போகிறது என்று நினைத்து 'இவ்வளவு தான் அளப்பேன், இஷ்டம் இருந்தால் எடுத்துக்கொண்டு போங்கள், இல்லாவிட்டால் வீட்டில் இருங்கள்' என்ற அளவிலே தான் குத்தகை அளக்கிறார்கள். சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் முதலாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று நினைப்பது முன்றிலும் தவறு. அவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டியது அவசியம். அதே போன்று சாப்பாட்டுக்கு வேண்டிய அளவிலே கொஞ்சம் நிலம் வைத்துக்கொண்டு இங்கே வேலை பார்ப்ப

22nd January 1965] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

பவர்களும் உண்டு. அவர்களுக்கு அங்கிருந்து அரிசி வந்தால் தான் காலம் கழிக்க முடியும். அவர்களுக்கும் 'நாங்கள் இவ்வளவு தான் குத்தகை அளக்க முடியும், இஷ்டம் இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், இல்லாவிட்டால் போங்கள்' என்று குத்தகைக் காரர் சொன்னால், அப்படிப்பட்ட நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இங்கும் அங்குமாக கோர்ட்டுக்கு அலைந்து கொண்டிருக்க நேரம் இருக்காது. விவசாயிகள் கஷ்டத்தைவிட, சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு, குறிப்பாக ஆண் துணை இல்லாத பெண்களுக்கு அதிக தொல்லைகள் இருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்கள் நிரந்தரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதிலே இருக்கிற பல குறைகளையும் துரிதமாக நிவர்த்திக்க வேண்டும். ஏனென்றால் 'காம்ப்ரெஹன்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' எப் பொழுது வருமோ, எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகுமோ தெரியாது. அதற்கு முன்னாலேயே இந்தக் குறைகள் நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டும். சாதாரணமாக சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 'எக்ஸம்ஷன்' கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று சொல்லி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, குடியானவர்களை, விவசாயிகளை நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்கள் சட்ட துணுக்கங்களைப் பற்றியும், சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்பது பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். நான் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் சார்பிலே என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் 1955-ம் நிலங்களிலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு இயற்றப்பட்ட சட்டமானாலும்கூட, விவசாயி என்பவன் யார் என்று சரியாகத் தெளிவாகக் கூறப்படாத தன் காரணமாகப் பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிலத்திலிருந்து விவசாயம் செய்பவன் விவசாயியா, அல்லது ஆட்களை வைத்து, பண்ணை வைத்து விவசாயம் செய்பவர் விவசாயியா; அல்லது நிலத்தில் நடுபவர்கள் விவசாயியா, பண ஏறு ஓட்டுபவர்கள் விவசாயிகளா என்பது கூட சரியாகத் தெரியாமல் இருப்பதன் காரணமாக, பல விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டு வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு இதிலே பல திருத்தச் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே கையேறுவாரம், மாட்டேறுவாரம் என்று சொல்லக்கூடிய வாரம்தார்களும் சேர்க்கப்பட்டார்கள். கிராமங்களில் விவசாயிகள் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு குத்தகைச் சீட்டு எழுதித் கொடுப்பது வழக்கம். ஒரு சில பகுதிகளில் 'முச்சலிக்கா' என்பது குத்தகை ஆகாது என்று தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதன் காரணமாக, பல ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். 'முச்சலிக்கா' என்பதற்கு குத்தகைதார் என்ற பொருள் தான் என்று வாதாடினாலும், குத்தகைதார் என்று போடவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணமாகப் பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [22nd January 1965]

பட்டிருக்கிறார்கள். அறுபது நாற்பது வாரச் சட்டம் வந்தபிறகு கூட, நிரூபிக்க முடியாத காரணத்தினால், பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, இந்தச் சட்டம் வராததற்கு முன்பு விவசாயிகளுக்கும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கும் இடையே ஒரு சொந்த உறவு முறை இருக்கிற வகையிலே, சித்திரை மாதத்தில் வந்து ஒரு விவசாயி நிலச்சுவான்தாருக்கு குத்தகைச்சீட்டு எழுதிக்கொடுப்பதாகச் சொன்னால் கூட, நிலச்சுவான்தார் 'சீட்டு, நாட்டு எதற்கு அப்பா, பரம்பரையாக விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறீர்கள், பாக்கி இல்லாமல் அளந்து கொண்டு வருகிறீர்கள், சீட்டு ஒன்றும் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டாம்' என்று வாய்க் கராராக சொல்லிவிடுவது வழக்கம். அந்த விவசாயியிடம் போய் குத்தகை சீட்டைக் காட்டு என்று கேட்டால் குத்தகை சீட்டு இல்லை என்று சொன்னால், உடனே அந்த விவசாயி வெளியேற்றப்படுகிறான். நிலச்சுவான்தார் ஒரு விவசாயியை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கருதினால், சொந்தக்காரரிடம் ஒரு குத்தகைச் சீட்டை எழுதி அதைக் கோர்ட்டில் குத்தகைச் சீட்டு என்று காண்பித்து, அந்த விவசாயி வெளியேற்றப்படுகிறான். முப்பது வருஷங்களாக உழுதுக் கொண்டிருந்த விவசாயிக்கு, சட்டத்தில் இடம் இல்லை, 'ரைட்' இல்லை என்று சொல்லி, அவன் வெளியேற்றப்படுகிறான். அவன் நிரூபிப்பதற்கு வழிவகை இல்லை. அவன் உரம் வாங்கியதற்கு கூட்டுறவு சொசைடியில் கடன் வாங்கியதற்கு ரசீது, கிராமத்தில் இந்த நிலத்தை இன்னார் இவ்வளவு நாட்களாகச் சாகுபடி செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதெற்கெல்லாம் ரிகார்டு இருந்தாலும், அதையெல்லாம் நம்புவதற்கில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவைகளையெல்லாம் நம்பாத காரணத்தினால் நீண்டநெடுங்காலமாக விவசாயம் செய்து கொண்டு வந்த அப்படிப்பட்ட விவசாயிகள் நிலங்களைவிட்டு அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டங்கள் இயற்றியதினால் விவசாயிகளுக்கு அவைகளினால் லாபம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், நிச்சயம் விவசாயிகளுக்குப் பயன் இல்லை; நிலச் சுவான்தார்களுக்குத் தான் லாபம் இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் ஏதோ ஒரு போகத்தில் விளையவில்லை என்றால், 2 கலம் பாக்கி என்றால், அடுத்த போகத்தில் சேர்த்துக் கொடுத்துவிடு என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இல்லை, அடுத்த போகத்திலும் விளையவில்லை என்றால், அதற்கு அடுத்தபடி குத்தகை சீட்டு எழுதும்போது 30 கலத்தோடு 2 கலம் சேர்த்து 32 கலமாக எழுதிவிடுவார்கள். இப்பொழுது 2 படி பாக்கி என்றால் உடனே நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகிறான் விவசாயி. இரண்டு படி நாளைக்கு வந்து அளக்கிறேன் என்று சொன்னாலும் கூட, குறித்த காலத்தில் அளக்கவில்லை; பாக்கி இருக்கிறது என்று சொல்லி உடனே வெளியேற்றப்படுகிறான். மக்களுக்காக இயற்றப்பட்ட சட்டங்களா அல்லது சட்டங்களுக்காக மக்கள் இருக்கிறார்களா என்று புரியவில்லை. வேறு பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் யாருக்காக இயற்றப்பட்டனவோ அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கும். ஆனால், விவசாயிகளுக்காக இயற்றப்பட்ட சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு லாபம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், என்னைப் பொறுத்த வரையில் நிச்சயமாக இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும் அறுபது-நாற்பது வாரச் சட்டம் அமுலில்

22nd January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இருக்கிற பகுதிகளில்கூட கொஞ்சம் வலுவுள்ளவர்களாக இருந்தால் அறுத்தவுடனேயே தன்னுடைய பங்கை எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள். சாதாரணமாக இளைத்த ஆளாக இருந்தால் அவனுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அளவு கிடைப்பது கஷ்டம். சட்டம் இயற்றுகிற நேரத்தில் இதை எல்லாம் தீவிரமாக யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டும். இப்பொழுது இது முடிவான சட்டமாக இருக்கிறது. 1955-ம் ஆண்டிலிருந்து 1965 வரையில் 10 வருஷகாலத்திற்கு இடையிலே என்னென்ன தொல்லைகள் ஏற்பட்டனவோ, அமுலாக்குவதில் என்னென்ன கஷ்ட நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டனவோ, அவைகளையெல்லாம் சேர்த்து இடையிலே எந்தெந்த வகையிலே திருத்தப்பட்டனவோ; அதை யெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு நிரந்தரமாக ஒரு சட்டமாக்கும் காலத்தில் தீர யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டும். 1952-ல் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அப்பொழுது ஒரு தேர்தல் வந்தது. பிறகு 1957-ல் தேர்தல் வந்தது. அப்பொழுது 60-40 வாரக் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். இப்படி தேர்தலின்போதெல்லாம் அவசர அவசரமாக சட்டம் கொண்டு வருவதினால்தான் இம்மாதிரி தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன. உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்றெல்லாம் சொல்லி தேர்தல் சமயத்தில் அவசர அவசரமாக சட்டம் கொண்டு வருவதினால்தான் அதிலே இவ்வளவு ஓட்டை உடைச்சல்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ நிபுணர்கள்; அதிகாரிகள் சேர்ந்து கஷ்டப்பட்டு சட்டத்தை 'டிபாப்ட்' செய்கிறார்கள். ஒரே ஒரு நாளில் டெல்லி கோர்ட்டில் நில உச்ச வரம்பு சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லப்பட்டுவிட்டது. இந்த மாதிரி போக்கு இருப்பதினால் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிற வகையில் 'ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எபெக்ட்' கொடுத்தால் கூட; நாங்கள் தான் உழுதோம் என்று நிரூபிப்பதற்கு விவசாயிகளுக்கு வழிவகைகள் இல்லை. கோர்ட்டைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக பாதிக்கப்பட்ட ஒரு குத்தகைதாரர் ஆர்.டி.ஓ.-விடம் போனால், அப்பீல் அதிகாரம் இல்லை என்பதனால் ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷனுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் ஊர் லால்குடியில் இருக்கிற ஒரு ஆர்.டி.ஓ. ஒரு விவகாரத்தைத் தீர்க்க முடியாது என்று சொன்னால், ஹைகோர்ட்டுக்கு வரவேண்டும். முனிசிப் கோர்ட்டுக்கு இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் சவுகரியமாக இருக்கும். எங்கள் பகுதியிலே சாதாரணமாக ஒரு குடியானவன் லால்குடிக்குப் போனால் என்று சொன்னால், அவன் யோக்கியன் இல்லை என்பார்கள். இப்பொழுது நிலைமை எப்படியிருக்கிறது என்றால், காலையில் ரொட் கோர்ட் என்றால், மத்தியானம் ரெவின்யூ கோர்ட் என்றிருக்கிறது. ரொம்ப நாட்கள் ஊரில் இல்லாதவனைப் பார்த்து "இவ்வளவு நாட்கள் எங்கே போயிருந்தாய்" என்று கேட்டால், "ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனேன், ஒன்றும் சரியாக வில்லை, இன்னும் கூஷ்டத்தில்தான் இருக்கிறேன், நிலத்தை விட்டு விட்டு வந்துவிட்டேன்" என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கு நிச்சயமாகப் பயன்படுவதாக இல்லை. பல திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறோம். எங்கள் பகுதியில் உள்ள குத்தகைதாரர் விவசாயிகளா, இல்லையா என்பது ஒரு பெரிய பிரச்சனை. டிராஸ்ட் பிராப்பர்ட்டியில் வரும்பொழுது, உள்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [22nd January 1965]

குத்தகைக்காரர்களும் விவசாயிகள், கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் என்று போட்டார்கள். ஏன் அப்படிப் போட்டார்கள் என்று கேட்ட பொழுது, பழைய பாக்கிகளை வசூல் செய்வதற்காகப் போடப் பட்டதே ஒழிய, விவசாயிகளா என்பதற்காக அல்ல என்று சொன்னார்கள். இம்மாதிரி பல வழக்குகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது ஒரு பெரிய வழக்கு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நிலம் யாருக்குச் சொந்தம், ராஜா சிதம்பரத்திற்கா அல்லது வேணுகோபால் ரெட்டியாருக்கா, என்பதற்காக இப்பொழுது கோர்ட்டு விவகாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பண்ணையில் உள்ள நிலத்தை சென்ற 30 ஆண்டு காலமாக ஹரிஜன மக்களுக்கும், பிற்பட்ட மக்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுத்து, அவர்கள் விவசாயம் பண்ணி வருகிறார்கள். ஒரு கோர்ட்டிலே Receiver is not a land-lord but he is a land-owner என்று சொன்னார்கள். ரிசீவர் அதற்கு ஏஜெண்ட், அவர் ஏலம் விடலாம், வசூல் செய்யலாம் என்று கனம் ராஜமன்னார் தீர்ப்புக் கிடைத்தது. இன்னொரு கோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். அங்கே போனவுடன் கனம் ராமச்சந்திர அய்யர் அவர்கள் “கோயம்புத்தூரில் இப்படி ஒரு தகராறு ஏற்பட்டது” என்று சொல்லி . . .

கனம் சபாநாயகர் : டெஸிஷன்களை எல்லாம் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லலாம்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், ஒரு ஜட்ஜ் “ஆமாம்” என்கிறார். இன்னொரு ஜட்ஜ், ‘இது அதைக் கட்டுப்படுத்தாது’ என்கிறார். ரிசீவருக்கு குத்தகை பாக்கியை வசூல் செய்து கொடுக்கிற அதிகாரம் இருக்கிறது. நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், யாரிடம் குத்தகையைக் கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்களோ, அவர்களிடம் அளந்துவிடுகிறோம். கோர்ட்டிலே கொடுக்கச் சொன்னாலும் சரி. முப்பது ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்து வந்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்ட கூடாது. போன வருஷம் கூட பெரிய அளவில் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டு, ஒரு பெரிய தகராறு வந்திருக்கிறது. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்பொழுது நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது வருகிற சட்டத்திலும், ரிசீவர் ஏஜெண்டாக இருந்தாலும்; வாங்கிக்கொடுக்கிற அதிகாரம் இருக்கிற காரணத்தினால், அவரும் “லாண்டு ஓனர்” என்று சட்டம் வரப் போகிறது என்று தெரிந்த உடனே; 10 நாட்களுக்கு முன் பலர் வெளியேற்றப்பட்டு; அதற்காக ஒரு டெபுடேஷன் வந்து கனம் அமைச்சர் அவர்களையும் பார்த்தார்கள். இப்பொழுது முடிவான சட்டம் என்று வருகிற நேரத்திலே; அதை ஆர அமர யோசித்துச் செய்ய வேண்டும். “சட்டம் ஒரு இருட்டறை; வக்கிலின் வாதம் ஒரு விளக்கு; ஏழைகளுக்கு அது எளிதாகக் கிடைக்காது” என்று எங்கள் அண்ணா சொன்னார்கள். ஏழைகள் எளிதில் அனுபவிக்கக் கூடிய வகையிலே சட்டங்கள் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் காசு போடப்படுகிற சட்டம் விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்புக் காக இருக்க வேண்டும்; விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத்திற்காக இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளின் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று

22nd January 1965] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

போட்டு; அது முதலாளிகளுடைய பாதுகாப்புச் சட்டமாக இருந்தால்; அதை என்னவென்று சொல்லுவது? வயல்களில் அடிக்கடி ஓட்டைகள் வரும். அவற்றை நன்கு அடைக்கவேண்டும். அது போல இந்தச் சட்டத்திலுள்ள ஓட்டைகளையும் சரியாக அடைக்க வேண்டும். ஆகவே இதிலுள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து; எல்லோரையும் கலந்து; விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கும் வகையில் இதற்கு முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு; முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் சட்டத்தைத் தொடர்ந்து நீடிப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற 10 வருஷங்களாக இது அமல் நடத்தப்பட்டும் குடியானவர்கள் எந்தவிதமான நன்மையையும் பெறவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களினால் குடியானவன் துணிந்து எந்தக் காரியத்தையும் செய்வதற்குத் தடை ஏற்படுகிறது. இந்தச் சட்டம் கூட ஓரளவுக்கு ஹைகோர்ட்டில் 'சாலஞ்ச்' செய்யப்பட்டு, டெம்பொரரி ஷெஷராக இருப்பதனால் அமல் நடத்த வேண்டியதுதான், பாதகமில்லை என்று கூட ஒரு முடிவு ஏற்பட்டதாக எனக்குத் தெரிகிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், ஒரு சீனியர் ரெவென்யூ ஆபீசரையோ அல்லது ஜூடிஷியல் லைவில் ஒருவரையும் நியமனம் செய்து ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாக பத்து வருஷத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற குறைகளை ஆராய்ந்து நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலையில் ஒரு காம்ப்ரஹென்ஸிவ் மசோதா வந்தால், இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய சட்டத்தை சரியான முறையில் அமல் நடத்துவதற்கு வழியேற்படும். இந்தச் சட்டத்தினால் நிலச்சுவான்தார்கள் அதிகுப்தியடைந்திருக்கிறார்கள். குடியானவர்களும் திருப்தியடையவில்லை. அன்று ரெவின்யூ அதிகாரியிடம் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்தும் பொறுப்பைக் கொடுத்ததற்குக் காரணம், அவர்கள் லெய்ஸான் ஆபீசர்களாக இருக்கவேண்டும், ஜூடிஷியல் ஆபீஸர்களைவிட ரெவின்யூ அதிகாரிகள் லெய்ஸான் அதிகாரிகளாக இருப்பதற்குத் தகுந்தவர்கள் என்பதினால் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அவர்கள் ஒரு குறிக்கோளுடன்தான் நடந்துவந்திருக்கிறார்கள். வாய்தா போடுவது ஒன்றைத்தான் குறிக்கோளாக வைத்துக்கொண்டு கால தாமதம் செய்தால் பார்ட்டிகள் சமாதானமாகப் போய்விடுவார்கள் என்று நினைக்கும் நிலைமை நடை முறையில் இருந்து வருகிறது. லேய்ஸான் மனப்பான்மையோடு ரெவின்யூ அதிகாரிகள் நடந்துகொள்வதாகத் தெரியவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் சொன்னபடி ஜூடிஷியல் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுத்தால் உண்டு அல்லது இல்லை என்ற முடிவு ஏற்படும். அல்லது ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அந்த லேய்ஸான் மனப்பான்மையோடு நடக்கக்கூடிய வகையில் இதை அமல் நடத்தினால் நலமாய் இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சட்டப்படி பார்த்தால், சட்டப்படித்தான் போக வேண்டியிருக்கிறதே தவிர, சமாதானம் செய்வதற்கு வழியில்லை. ஆகையால், சீனியர் ரெவின்யூ அதிகாரி அல்லது ஜூடிஷியல் அதிகாரியைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப்போட்டு இந்தச் சட்டத்தை திருத்தி இந்த வருஷ

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [22nd January 1965]

முடிவிற்குள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தால் நல்லது. இப்போது உள்ள சட்டம் குடியானவர்களுக்கு உண்மையில் நன்மையில்லை என்ற அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. மாதவன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1955 ஆம் வருஷம் இடைக்காலமாகப் போடப்பட்ட இந்த சட்டத்தை நிரந்தரமாக்கும் வண்ணம் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். இப்படி கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தை ஆராய்ந்து அதிலேயுள்ள குறைபாடுகளை அவ்வப்பொழுது எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். அதையெல்லாம் சேர்ந்து இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருந்தால் நலமாயிருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “ஸ்டேட்மெண்ட் ஆஃப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசனில்” விரிவாக ஒரு சட்டத்தை, எல்லா கருத்துக்களும் கொண்ட ஒரு நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டுவரப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாக இருந்தாலும் இடைக்காலத்தில் போடக்கூடிய சட்டங்களால் குடியானவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது என்பதை அரசாங்கம் அப்போதைக்கப்போது கவனிக்க வேண்டும். இங்கே பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. உயர் நீதி மன்றத்திலே “இண்டர்ப்ரெடெஷன் ஆப் லா” வெவ்வேறாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. அது ஜனநாயகத்தில் இயற்கை தான். விவசாயிகளின் நன்மையைக் கருதக்கூடிய சர்க்கார் அன்றாடம் வரக்கூடிய தீர்ப்புகளைக் கவனித்து உடனுக்குடன் அவற்றைத் திருத்துவதற்கு முயற்சி யெடுப்பதிலே தவறு இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜூரிஸ்டிக் ஷனைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். 1955-இல் சட்டம் போடும்பொழுது ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு இதைக் கொடுக்கலாமென்று நினைத்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வந்தபிறகு ஆர்.டி. ஓக்களுக்கும், தாசில்தார்களுக்கும் வேலை அதிகமாக இருப்பதினால், வாய்தாப் போடுவதைத் தவிர வேறு மார்க்கமில்லாத ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். இதை மாற்றுவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஃபேர் ரெண்ட் ஃபிக்ஸ் பண்ண வேண்டும் என்றால், தாலூகா ஆபீசுக்குப் போகவேண்டும். எவிக்ஷனுக்கு ஆர்.டி.ஓ.-விடம் போக வேண்டும். இரண்டும் நடக்கும் போது, டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டில் நிலச்சுவாந்தார ஸ்டூட் போட்டுவிடுகிறார். உயர் நீதி மன்ற தீர்ப்பின்படி மறுபடியும் அப்பீல் இருக்கவேண்டும் என்று ஏற்பட்டு விட்டது. அது அப்பீலா, ரிவிஷனா என்பதில் சந்தேகம். மேல் கோர்ட்டில், “க்வெஸ்சன் ஆஃப் ஃபாக்ட்ஸ்” ஆக இருந்தால், நாங்கள் இண்டர்ஃபியர் செய்யமாட்டோம் என்கிறார்கள். சட்டப் பாயிண்டுகளில் ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டிலிருந்து வந்தால், ஹைகோர்ட்டுக்கு அப்பீல் இல்லை என்று விளக்கம் தருகிறார்கள். ஃபேர் ரெண்ட் ஆக்டில் அப்பீலுக்கு இடம் செய்திருக்கிறார்கள். ட்ரிப்ப்யூனல் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், டெனண்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டில், ரிவிஷன் என்று போட்டு இருப்பதால், உயர் நீதி மன்றம் தலையிட முடியாது என்று தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்

22nd January 1965] [திரு. செ. மாதவன்]

கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆர்.டி.ஓ.-விடம் எவிக்ஷனுக்கு மனுப் போடுகிறார்கள் அந்த ஆர்ட்டில் "in default which" என்று போடுகிறார்கள். ஒரு கால வரையறையைக் கொடுத்து அதற்குள் டெபாசிட் செய்யாவிட்டால், automatically eviction will be ordered என்ற வாசகம் இருக்கிறது. மேலும் உயர் நீதி மன்றத்திலேயே, ஒரு முறைதான் கால வரையறை கொடுக்க முடியும். எக்ஸ்டென்ட் செய்ய ஆர்.டி.ஓ.-க்கு அதிகாரம் இல்லை என்று முரண்பட்ட தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. நியாயம் கிடைக்கும் என்று விவசாயி நம்பிப் போகிறான். ஒரு நாள் தவறினாலும், அப்பீலுக்கு, ரிவிஷனுக்குப் போனாலும், order final என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சட்டத்திலே அப்படிப்பட்ட சிக்கலான சூழ்நிலை ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது.

அர்ரியர்ஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். அர்ரியர்ஸ் இன்ன என்று ஆர்.டி.ஓ. நிர்ணயித்து நிறைவேற்றப் படுகிறது. உடனேயே நிலச் சுவாந்தார் டிஸ்ட்ரிக்ட் முனிசிப் கோர்ட்டில் ரூட் டைப் செய்து விடுகிறார். ரிசுவரும் போட்டு விடுகிறார்கள். அதனால் நிலத்தைக் கைப்பற்றும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆர்.டி.ஓ.-வின் ஆர்டரை நிறைவேற்றமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆர்.டி.ஓ. உத்தரவுப் படி டெபாசிட் செய்ய மார்க்கமும் இல்லை. ஜூரிஸ்டிக்ஷனிலே உள்ள முரண்பாடு காரணமாக இப்படிப் பட்ட நிலை ஏற்படுகிறது. இன்னொரு முரண்பாடும் இருக்கிறது. ஆர்.டி.ஓ. எவிக்ஷனுக்கு ஆர்டர் செய்கிறார். ஆனால் எவிக்ஷன் காலத்திற்குள்ளாகவே கதிர் வந்து விடுகிறது. அந்தக் கதிர் யாருக்குச் சொந்தம்? அதைப் பற்றித் தீர்ப்புச் சொல்ல ஆர்.டி.ஓ.-க்கு அதிகாரம் இல்லை. முனிசிப் கோர்ட்டுக்குப் போனால், ரிசுவர் போட்டு விடுகிறார்கள். நிலச்சுவான்தார் பொஸஷன் எடுக்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப் பட்ட குறைகளை யெல்லாம், திருத்தம்போது பார்த்துச் செய்திருக்கலாம் என்பதுதான் எங்கள் அபிப்பிராயம்.

ஓரல் லீஸ், ரிட்டன் லீஸ் பற்றிச் சொன்னார்கள். செக்ஷன் 4(பி) சட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்தப் பிரிவு எதற்குப் பயன் படுகிறது என்றால், after the act, 1955-ம் வருஷத்திற்குப்பிறகு, செக்ஷன் 4(பி) வந்ததற்குப் பிறகு, ரிட்டன் லீஸ் வாங்கமுடியுமே தவிர, அதற்கு முன்னாலே பரம்பரை பரம்பரையாக குத்தகைக்கு எடுத்திருந்தவர்களுக்கு அந்த உரிமை இல்லை. அதுவும் உயர் நீதி மன்றத்திலே தீர்ப்பு அளிக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. லீஸைப் பொய்யாகச் சிருஷ்டிக்கக் கூடிய நிலைமை இன்றைய சட்டத்தில் இருக்கிறது. நிலச்சுவான்தார் என்ன செய்கிறார்? தனக்கு வேண்டியவனுக்கு ரிட்டன் ரெஜிஸ்டர்ட் லீஸ் செய்வது. பிறகு அவர் அர்ரியர்ஸில் இருக்கிறார் என்று கேஸ் போடுவது, எவிக்ஷன் ஆர்டர் ஆகிறது. இப்படிப் பொய்யாகச் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறதே யல்லாமல் உண்மையாக உழைப்பவனுக்கு வழி இல்லை. கனில் ப்ரொஸிஜர் கோடில் வழி இருக்கிறது. ஆர்டர் 27-ல் ரூல் 97-98-ல் உண்மையாக பொஸஷன் வைத்திருப்பவனை வெளியேற்றும் சூழ்நிலை இல்லை. இவன்தான் பொஸஷனில் இருக்கிறான் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சி.பி.சியில் அப்படி

[திரு. செ. மாதவன்] [22nd January 1965]

இருக்கிறது. ஆனால், இந்தச் சட்டத்தில், அப்படி இல்லை. அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு; பொய்யான லீஸைச் சிருஷ்டித்து, உண்மையான உழவனை வெளியேற்றும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதை யெல்லாம் சிந்தித்து திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருந்தால், நலமாக இருந்திருக்கும். Statement of Objects and Reasons - -லே intermediary inams எல்லாம் ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். திரு. கலியாணசுந்தரம் கூடச் சொன்னார்கள். இனும் பில் 1963-ல் பாஸ் செய்து, 64 ஜனவரியில் ப்ரொசிடெண்டின் அஸ்ஸென்ட் வந்தது. இன்னும் ரூல்ஸ் ஃப்ரேம் ஆகவில்லை, நோடிபிகேஷன் வரவில்லை. அதிலே நாம் கொடுத்திருக்கும் ப்ரொடெக்ஷன் என்ன? பழைய வார பாக்கிக்கு ஒரு ப்ரொவிஷன் செய்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் வார பாக்கி இருந்தால் மூன்று வருஷ பாக்கியை மட்டும் கொடுத்தால் போதும் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். ஆனால், அந்தச் சட்டம் பாஸ் ஆகி, இரண்டு பசலி வாரம் கட்டியாகிவிட்டது. இப்போழுது வரப் போகும் 74-ம் பசலிக்கு வாரம் கொடுப்பதா இல்லையா என்று புரிய வில்லை. இப்படிப்பட்டநிலைமை ஏன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்துக் கொள்ளுதல் நோட்டீஸ் க்வொண்டிஷன் போட்டும், ரூல் 41 நோட்டீஸ் கொடுத்தும், ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்ட் அசை வேனா என்கிறது எனிக்ஷன் போட்டும் வரை, வார பாக்கிக்கு போட்டுள்ள ஸூட்டுகள் என் தொகுதி சிவகங்கை கோர்ட்டில் லட்சக்கணக்கான ஸூட்டுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சட்டத்தை போட்டுவிட்டு, அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வராமல் விவசாயிகளிடம் சட்டம் போட்டு விட்டோம் என்று பிரசாரம் மட்டும் செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே சட்டத் தினால் கிடைக்க வேண்டிய பயன் கிடைக்கவில்லை என்பது வருத்தத்தக்க நிலை என்பதைக் கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நாங்கள் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறோம். இது வரை ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை இதை நீடித்து வந்தோம். இப்போழுது இதை பர்மனெண்டாக கொண்டு வரும்போது நாங்கள் எங்கள் ஆதரவைத் தர விரும்புகிறோம். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்ததன் முக்கிய நோக்கம், விவசாயிகள் ஜூடிஷியல் கோர்ட்டுக்கு சென்றால் அங்கே அதிகமாகப் பணம், காலமும் விரயம் ஆகும், நம்முடைய உணவு உற்பத்தி குறையும், ஆகையினால் உடனடியாக இந்த எனிக்ஷன் ப்ரொசீடியங்களை முடிவு கட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் நம் அரசாங்கம் இவைகளை ஆர்.டி.ஓ. விடம் விட்டது. ஆனால், நடைமுறையில் பார்த்தால், என்னுடைய டிவிஷனிலே பார்த்தால், ஒரு விவசாயி தன்னுடைய நிலத்தை மீண்டும் இந்த சட்டத்தின் காரணமாக தனக்கு வேண்டும் என்று அப்ளிகேஷன் போட்டால், குறைந்த பட்சம் ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் கூட ஆகிறது. ரெஸ்ட்ரேஷனுக்கு பெடிஷன் போட்டால், உடனே ஒத்தி வைக்கிறார்கள். இருபது ஈயரிங் போடுகிறார்கள். நம் முடைய நோக்கம், இவை சீக்கிரம் டிஸ்போசல் பண்ண வேண்டும் என்று ஆர்.டி. ஓ-க்கு கொடுத்தது. விவசாயக் குடியானவர்கள் கோர்ட்டுக்கு நடந்து நடந்து கால் தேய்ந்து போய்விடுகிறது.

22nd January 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இதையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில், சிதம்பரம் ரெவின்யூ டிவிஷனில், இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாக ஒத்தி ஒத்தி போட்டு, மாற்றி மாற்றி இயரிங் போட்ட கேஸ்கள் எத்தனை, மாதக்கணக்காக பெண்டிங்காக இருக்கின்றவை எத்தனை என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்தால், நான் சொல்வதில் இருக்கும் உண்மை தெரியும். ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டுக்கு கொடுத்தது நல்ல நோக்கம். ஆனால் அந்த நோக்கம் நிறைவேறவில்லை. இதை விட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு கொடுக்கலாம். அங்காவது சூட் பைல் பண்ணினால், குறைந்த பட்சம் ஒருவருஷம், எட்டு மாதத்திற்குள் டிஸ்போஸ் செய்ய வேண்டும் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அதற்குள் அப்பீலாஷனும், ரிவிஷனாஷனும் முடிந்து விடுகிறது. ஆர்.டி.ஓ. பேரில் குறையிலலை. அவர்களுக்கு இருக்கும் வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்கள் பஞ்சாயத்துக்களை ரூபர்வைஸ் பண்ணுவார்களா, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குப் போவாரா; இதன் மத்தியில் வரும் கலெக்டர் கான்பரன்சுக்குப் போவாரா? இடை இடையே போர் டிவிருந்து, செக்ரடேரியட்டிவிருந்து ஆபீசர்கள் வருகிறார்கள். ஆர்.டி.ஓ. கூட இருந்துதான் ஆகவேண்டும். மந்திரிகளுடைய ரீப்ரொக்ராம்கள் வருகின்றன. அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை ரி-அட்ஜஸ்ட் பண்ண வேண்டியிருக்கிறது. மந்திரிகள் வரட்டும். ஆனால் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்றால்; ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் ஜீப்பை எடுத்துக் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஒரு வக்கீல் என்ற முறையில் ஆர்.டி.ஓ. கோர்ட்டில் அப்பியர் ஆகிறேன், அதனால் தெரியும் சொல்லுகிறேன். எட்டு தடவை அட்ஜர்ன்மென்ட் போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார். காரணம், ஆறு தடவை அமைச்சர் திரு. பூவராகன் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் வந்தார். அவர் அங்கு சுற்றுப் பிரயாணம் வந்ததை நான் குறை கூறவில்லை. எங்கள் ஜில்லா மந்திரி, அடிக்கடி அங்கு வருகிறார். அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், அவர் சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போர்தெல்லாம் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர் அங்கே சென்று விடுகிறார். அதனால், கேஸ்தள்ளி வைக்கப்பட்டிக் கொண்டே போய் விடுகிறது. இது எவ்வளவு தூரம் நமக்குப் பாதகமாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதை முன்சீப் கோர்ட்டுக்கே விட்டுவிடலாம். அதனால் பாதகம் ஒன்றும் வந்து விடாது.

கனம் உறுப்பினர் திரு. சங்கரன் அவர்கள், உடனுக்குடன் ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷனுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறதென்று சொன்னார்கள். ஒன்றிரண்டு ஏக்கருக்காக வழக்கு நடத்தி, அதிலே ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருடைய தீர்ப்பு சரியில்லை என்றால்...

கனம் சபாநாயகர்: திரு. சங்கரன் அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயத்தையே கனம் அங்கத்தினர் 'ரிபீட்' பண்ண வேண்டாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: நான் அவருடைய கருத்தை 'ஸ்போர்ட்' பண்ணுகிறேன். I am just corroborating the hon. Members point. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கருக்காக அடிக்கடி

[வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[22nd January 1965]

ஹைகோர்ட்டிக்கு வர முடியுமா? அதற்காக வக்கீலுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியுமா? வக்கீல்கள் குறைந்த பட்சம் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்று கேட்கிறார்கள். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை 'பொசெஷன்' க்குக் கொண்டு வர ஹைகோர்ட்டிக்கு எப்படி நடந்துகொண்டிருக்க முடியும்? ஆகவே, ஹைகோர்ட்டிக்கு 'ரிவிஷன் பவர்' வேண்டியதில்லை. முன்சீப் கோர்ட்டிக்கு கொடுத்து அதற்கு மேல் அப்பிலுக்குப் பவர் கொடுக்கலாம். டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டிக்கு—சப்-ஜட்ஜுக்கு, டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜட்ஜுக்கு—அப்பிலுக்குப் பவர் கொடுக்கலாம். அதற்கு மேல் அவசியம் இருந்தால் ஹைகோர்ட்டிக்குப் போகலாம். திருமதி அனந்த் நாயகி அம்மையார் போன்ற வக்கீல்களும் உதவலாம். ஆகவே, ஹைகோர்ட்டிக்கு ரிவிஷன் பவர் தேவை இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இதில் இன்னொரு 'ஸ்கூனா' இருக்கிறது.

Sub-section 5 of Section 4-A of the Cultivating Tenants Protection Act, 1955.

"No person who is not entitled to resume possession under this section on the day the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, comes into force, shall be deemed to be so entitled by reason of any subsequent change in his circumstances." என்று இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழை விவசாயி ஒருவன், கொஞ்சம் பணத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இருபது ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலச்சுவான்தாரரிடம் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அது, பத்துப் பதினைந்து நிலம் வாங்குகிறார். அந்த நிலத்தை வேரோவர் டெனன்டிடம் இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர் இன்னும் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கிரயம் வாங்குகிறார் என்றால், அந்த நிலத்தை பொசெஷன் எடுக்க முடிய வில்லை. கல்ட்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட்டின் பிரகாரம் அது வேரோருவரிடத்தில் இருக்கிறது. அந்தக் கல்ட்டிவேடிங் டெனன்ட் எவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கலாம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவிற்குள் இந்த நிலமும் அடங்கியிருக்கும், ஆக இப்படி, ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர் இன்னொரு ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கிரயம் வாங்கினால், 'பொசெஷன்' எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. 1956-ம் வருஷத்திய சட்டம் என்றைக்கு அமுலுக்கு வந்ததோ அன்றைய தினம் 'டைட்' இருந்தால், 'பொசெஷன்' எடுக்க முடியும். இல்லாவிட்டால் முடியாது. இந்த ஸப்-ஸெக்ஷன் 5 கூறுவதாவது—

"No person who is not entitled to resume possession under this section on the day the Madras Cultivating Tenants Protection (Amendment) Act, 1956, comes into force, shall be deemed to be so entitled by reason of any subsequent change in his circumstances."²

22nd January 1965] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இதன்படி, ஏழை எளிய விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கர் வைத்திருக்கிறவர்கள் மேலும் ஒரு ஏக்கர் வாங்கவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டால் முடியவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இந்த ஸெக்ஷனை ஃபண்டமென்ட்ஸ் ரைட்ஸுக்குக் குறுக்கே நிற்கிறதா என்று தெரியவில்லை. ஒரு விவசாயி நிலத்தை விற்கிறார். அதை அவர் விற்கக் கூடாதா? நிலம் விற்பவரை இந்த ஸெக்ஷன் தடுக்கிறது. 20 ஏக்கர் நிலத்தை வேறொருவர் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார். அதில் இரண்டு ஏக்கர் விற்றுவிட வேண்டுமென்று சொந்தக்காரர் ஆசைப்படுகிறார். அப்படி அவர் விற்கால், 'பொஸஸெஷன் கொடுக்க அவரால் முடியவில்லை. இந்த ஸெக்ஷன் பிரகாரம் பொஸஸெஷன் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆக, விற்க முடியவில்லை. ஆகவே, அரசியல் சட்டத்தின் 19-வது ஆர்ட்டிகிளை இந்த ஸெக்ஷன் 'இன்ஃப்ரிஞ்ச்' செய்கிறது. நான்காவது செக்ஷன், ஐந்தாவது உப பிரிவு 'ப்ராபெர்ட்டீஸ்' வைத்துக்கொள்வதை.

கனம் சபாநாயகர்: அந்த சட்டம் வரும்போது அதைப்பற்றிப் பேசலாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: எதிர்காலத்தில் ஒரு வேளை இந்தச் சட்டம் . . .

கனம் சபாநாயகர்: எதிர்காலத்திலும் நாமெல்லோரும் இருப்போம். ஆகவே, பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி: ஆகவே, இதைத் தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதென்றும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதிலுள்ள சிரமங்களை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, அந்தச் சிரமங்களை எப்படி அகற்றலாம் என்பதற்கு அரசாங்கம் என்ன முடிவு செய்யவேண்டுமோ அந்த முடிவுகளைச் செய்து, எங்கெங்கே ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர்களுக்கு வேலை அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த இடத்திலெல்லாம் முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு அப்ளிகேஷன் 'ஃபைல்' செய்யலாம் என்ற ப்ரொவிஷனை ஏற்படுத்தினாலும் போதுமானது. அப்பொழுது விவசாயம் செம்மையாக நடைபெற அரசாங்கம் நல்ல உதவிகளைச் செய்ததாகும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மசோதாவிற்கு என்னுடைய ஆதரவைத் தெரிவித்து உரையை முடிக்கின்றேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் வரவேற்று இதற்கு ஆதரவைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசி முடிக்கும்போது, ஏதோ அவருடைய காலத்திலேயே இந்த காம்ப்ரஹென்சிவ் பில் வருமா, வராதா. என்ற சந்தேகம் அவருக்கு இருக்கிறதாக எனக்குத் தோன்றியது. அதனால் தான் அது சம்பந்தமான கருத்தையெல்லாம் இப்போதே சொல்லிவிடவேண்டும் என்ற அடிப்படையில்

[திரு. வெ. ராமையா] [22nd January 1965]

பேசிவதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் இந்தச் சட்டசபையிலே பதவியில் இருக்கக்கூடிய காலத்திலேயே இந்தக் காம்ப்ரஹென்ஸிவ் பில்லைக் கொண்டுவந்துவிட முடியும் என்கிற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை, இப்பொழுதிருக்கும் சட்டம் நிரந்தரமான அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்பெல்லாம் இந்தத் திருத்தச் சட்டம் வரும்போது, ஒவ்வொரு தடவையும், இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம் என்று காலம் கேட்டுக்கொண்டு வந்த நிலை இருந்தது. அதனால், விவசாயிகள் மத்தியிலே ஒரு குழப்பமான நிலைமை இருந்தது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், உணவு உற்பத்தியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுக்குக் கெல்லாம், இந்தச் சட்டத்தை நிரந்தரமாக வைத்துவிடும் பட்சத்தில் இன்னும் பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைக் குறித்து நிபுணர்கள் ஆலோசனை சொன்னதன் பேரில், காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் வரும் வரைக்கும் காத்திருக்காமல், இப்பொழுது கேட்கக்கூடிய எக்ஸ்டென்ஷனையே நிரந்தரமான அடிப்படையிலே இருக்கவேண்டும் என்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம்.

இந்த விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக்கொண்ட பல கனம் அங்கத்தினர்கள், இந்தச் சட்டத்தினால் நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு சிரமங்களையும் சங்கடங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலவற்றை அதிகாரிகளே நிர்வாக முறையில் தீர்த்துக் கொடுக்க முடியும். அதை இலாகா பரிசீலனை செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இங்கே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களையெல்லாம் காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் வரும்போது கவனித்து, கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இப்பொழுது சொன்னது போல, இருக்கும் ஒட்டைகளையெல்லாம் அடைத்துவிடக்கூடிய முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஒரு சந்தேகம். விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தச் சட்டத்தின் பலன் எங்கே விவசாயிகளுக்குப் போகாமல் நின்றுவிடுமோ என்கிற சந்தேகம் அவருக்கு இருப்பது போல் பேசினார்கள். இந்த சட்டத்தின் கருத்துக்கு மாறாக அரசாங்கம் போய்க்கொண்டிருக்கிறதோ என்ற சந்தேகத்தோடு, அந்தக் கருத்தை வற்புறுத்திக் கூறினார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதுவும் இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், உறுதியாக நான் சொல்வது, விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான தீங்கும் வந்துவிடாமல் பாதுகாக்கவேண்டிய பெரும் பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தினுடைய சரித்திரத்தைச் சொல்லும் போது, காலஞ்சென்ற திரு. பிரகாசம் அவர்களுடைய தலைமையில் நடந்த பல்வேறு குழுக்கள் பற்றியெல்லாம் விரிவாகப் பேசினார்கள்.

22nd January 1965] [திரு. வெ. ராமையா]

அந்த நிலையோடு நாம் நின்றுவிடவில்லை. அதைத் தொடர்ந்து பல சட்டங்களை விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக இயற்றி, அவர்களுக்கு எந்த விதமான பாதகமும், தொந்தரவும் வந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றியெல்லாம் அடுத்து வரும் மசோதாவைப் பிரேரிக்கும்போது நான் எடுத்துச்சொல்ல சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷனைப் பொறுத்தவரையில் அவசர அவசரமாகச் செய்திருக்க முடியும். ஆனால், அதிலிருக்கும் சிக்கல்களை என்னுடைய ஆரம்ப உரையிலே நான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். நிலம் சம்பந்தமான பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டுவரும்போதே புதிய பிரச்சனைகள் இருப்பது தெரிய வருகிறது. டென்னிஸ், டென்யூர் என்று பல முறைகள் இருக்கின்றன. இப்பொழுது கூட, கனம் அங்கத்தினர் திரு. தருமலிங்கம் அவர்கள் பேசும்போது, சமீபத்தில் அவருடைய ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தைப்பற்றிப் பேசினார்கள். அதற்குள்ளே நாம் போய் அவசிப் பார்க்கும் போது, பல விதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கும் டென்யூர் முறைகளைப் பொறுத்து பல சட்டங்கள் கொண்டுவந்திருந்தாலும், இன்னும் இரண்டுவிதமான டென்யூர் ஷிடம் அங்கே கவனிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் வாக்கூடிய முறையில், எல்லா வற்றையும் ஒருமுகப்படுத்தி, இப்பொழுதிருக்கும் நிலைக்குத் தகுந்த முறையில், இப்பொழுதிருக்கும் சமுதாய அமைப்புக்குத் தகுந்த முறையில், உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக்கவேண்டும் என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், விவசாயிகளுக்கு ஏராளமான உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஒரு காம்ப்ரஹென்ஸிவ் லெஜிஸ்லேஷன் விரைவில் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தினுடைய எண்ணமும், அபிப்பிராயமும் கூட. அதை விரைவில் கொண்டு வருவதற்கு சர்க்கார் ஆவன செய்யும். கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்ட யோசனைகள் அனைத்தும் அத்தகைய ஒரு காம்ப்ரஹென்ஸிவ் பில் வரும்போது பரிசீலனை செய்யப்படும், நகல் மசோதா தயாரிக்கும்போதே கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் கவனத்திற்கு எடுத்துக் கொள்வேன், என்பதாக இந்த மன்றத்திற்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்களும் சமீபத்தில் நிறைவேற்றிய சட்டங்களுக்கு இன்னும் ரூல்ஸ்கள் ஏன் பிறப்பிக்கப்படவில்லை என்று வற்புறுத்திக் கேட்டார்கள். விதிகள் வகுக்கப்படாத காரணத்தினால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். நானும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் விதிகள் பிறப்பிக்காமல் இருப்பதற்கு எந்தவிதமான உள் நோக்கமும் கற்பிக்க வேண்டாம் என்று மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவை பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ரெவின்யூ போர்டு முறையாகப் பரிசீலனை செய்து தயாரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. சீக்கிரமே அவை கொண்டுவரப்படும். ஆகவே தான், நான் முதலிலேயே தெரிவித்துக் கொண்டேன், சர்க்கார் என்னமோ சட்டத்தை நிறைவேற்ற

[திரு. வெ. ராமையா] [22nd January 1965]

றிவிட்டு, விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படாதவாறு ஒரு தொந்தரவு இருந்து கொண்டே இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் விதிகளை இயற்றாமல் விட்டுவைத்துவிட்டது என்று புகார் சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பிரச்சினையைக் குறிப்பிட்டார்கள். அதுபற்றிய விவரம் எல்லாம் நல்ல வேளையாக அவருக்கும் பூரணமாகத் தெரியும். எனக்குத் தெரியும். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு—எனக்கு உறவு இல்லாதவர்களை எனக்கு உறவு உள்ளவர்கள், அதனால் தான் அதைச் செய்தார்கள் என்பதாகப் பேசக் கூடிய உறுப்பினர்கள்—இப்போதும் தவறாக அங்குள்ள நிலச்சுவாந்தார்கள் எல்லாம் எனக்கு உறவினர்கள் அதனால் தான் இதைக் கொண்டு வராமல் இருப்பதாகக் கூடப் பொருள் கொள்ளக் கூடும். என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் இந்த விதிகள் நிறைவேற்றப் படுவதனால் நன்மை அடைவார்களா, கஷ்டம் அடைவார்களா என்பதைப்பற்றி திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன், கனம் அமைச்சர் அவர்களை அவ்வாறு குற்றம் சாட்டியவர். . .

கனம் சபாநாயகர் : அவர் கனம் அங்கத்தினரைப் பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அவ்வாறு சொல்லவில்லை என்றாலும் அதைச் சொன்னது நான் தான். நான் தான் சொன்னேன் என்று இப்போதும் சொல்வதால். . .

கனம் சபாநாயகர்: நான் தான் சொன்னேன் என்று கனம் அங்கத்தினரே சொல்லிக் கொண்டு அதற்காக ஒரு பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. கனம் அமைச்சர் அவரைப் பற்றி சொல்லவில்லை.

The question is—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 1, the Enacting formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I move—

“That the Madras Cultivating Tenants Protection (Continuance) Bill, 1965 be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.